

NEMOC VELKOU LÁSKU NEROZDĚLUJE

Jana a Jan byli dva mladí a zdraví lidé. Z velké lásky se spojila dvojice ve svazek manželský. Milovali se a plánovali první dítě. Narodil se syn, který dal své mamince u porodu řádně zabrat. Sice přírodní cestou a bez pomoci lékaře, ale dítě bylo dlouho v porodní cestě – v pánevní oblasti!

Syn rychle přibýval na váze, rodiče s láskou sledovali, jak prospívá ve zdraví. Uběhlo pět měsíců. Večer při milování byla Jana celá nesař – tiše se ptá: milý, necítím tě ve svém těle, mám pánev jako bez citu! Uběhl týden a Jana poznala, že necítí správné vyprazdňování stolice. Také na jedné noze bylo stehno z vnitřní strany necitlivé na dotyk! S pochybami šla k lékaři, který ji poslal k nervovému lékaři. Psal se rok 1974, lékař potíže během měsíce léčil aplikováním injekční léčbou- Intrajodin, Vitamím B12 300, Pyridoxin, Thiamin a dražé B komplex forte. Nepříjemné potíže necitlivosti v pánevní oblasti zmizeli. Lékařova další slova Jana poslouchala na půl ucha, přece jí už nic není! S láskou a péčí se starala s manželem o syna.

Po dvou letech nečekaně Jana zjistila, že je těhotná, za 9 měsíců se porodila dceru. Těhotenství proběhlo v pořádku, pouze v 8. měsíci těhotenství nemohla Jana ráno po probuzení vymočit- vyprázdnit močový měchýř! Zavolala lékaři – řekl, aby přijela do ambulance, že je potřeba močový měchýř vycévkovat. Leknutím, co to bude, se za chvíli s uvolněním vymočila sama. Uběhly dva roky, děti rostli, byli vychováváni v klidné domácnosti.

Jednoho rána nemohla Jana nazout pantofel, ne a ne chodidlem do ní trefit a jakoby „bloncala“. Tentokrát lékař rozhodl přijetí k hospitalizaci na nervovém oddělení. Provedli v páteři lumbální punkci zv. “PEGO“. Z likvoru byla zjištěna diagnóza Multiple sclerosis- roztroušená skleróza. Lékař ji řekl, že je nemoc závažná a musí se chránit před nachlazením, fyzické zátěži, nepřetěžovat organizmus, nezaklánět hlavu dozadu-prý to vadí páteři! Tímto si Jana pouze vysvětlovala svou diagnózu, více se o ní nezajímala! Neustále si nepřipouštěla starosti o své zdraví a nechtěla slyšet, jak závažné onemocnění u ní propuklo.

Nastal čas, aby se Jana vrátila po 5 letech mateřské dovolené do zaměstnání, které ale neodpovídalo pracovním podmínkám k předcházení onemocnění v páteři! Odborný lékař navrhl a doporučil celý invalidní důchod, což se toto Janě nelíbilo a sdělila, že chce být co nejdéle v pracovním zapojení a mezi lidmi, v kolektivu - byla veselá povahy. Stalo se, že ji byl přiznán částečný invalidní důchod a šla pracovat na 4hod. denně. Manžel Jany zjišťoval z lékařských pramenů, že je nejvíce důležité, aby se nepřetěžovala fyzicky ani psychicky! Během dalších 10 let Jana trpěla pouze bolestmi a trnutím až palčivostí nohou. Po odpočinku na lůžku vždy nabrala novou sílu. Přesto změnila zaměstnání, ve kterém převážně seděla a zpracovávala administrativu.

Opět ATAKA-psal se rok 1989, začala cítit na jedné tváři trnutí pokožky, při dotyku až palčivou bolest. Po týdnu se potíže rozšířily na čelo, tvář a bradě. Jana chce pacientům s diagnózou RS předat tento důležitý poznatek na svém těle, že trnutí až bolest na obličejí působila, jakoby půlka hlavy byla rozřezána přesnou čarou- od vlasové pokožky až po bradu! Lékař nasadil léčbu Prednisonem v nízkých dávkách až do vysokých dávek. Trnutí a bolest začala pomalu ustupovat od vlasové části až po bradu. Takové ataky se opakovaly každým rokem po dobu 5 let. V současné době má Jana s obličejem takové potíže, že se jí z nenadání některá půlka obličejí orosí potem – jen jedna tvář! KAŽDOPÁDNĚ JE TATO POTÍŽ únosnější než bolestivé trnutí! Těchto potíží si již nevšímá, osuší se a pokračuje v započaté práci! Jednoho dne Jana zjistila, že vidí na jedno oko, jako v mlze a neostře, to již musela být hospitalizovaná, aby léčba kortikoidy Prednisonem proběhla v nemocnici. Ataka se opakovala vždy v jarních měsících po 3 roky.

O nejvíce nepříjemné a zásadní atace Jana uvádí, (kterou Janě ani neuvěřila odborná lékařka neurologie již v r. 2004), kdy se Janě při polykání jídla vracelo z hltanu do úst! Během polykání slin docházelo k dávení, že je nemohla spolknout! Byla hospitalizována do nemocnice a již léčba Solumedrolem, dostávala nitrožilně, který ji ataku zastavil, ale mírné potíže s polykáním v některých případech má stále do současnosti.

Na závěr by chtěla Jana vzkázat všem lidem s RS, nezoufejte, buďte aktivní, také co nejdéle v zaměstnání, přizpůsobte svému zdravotnímu stavu životní hodnoty, naučte se s nemocí ŽÍT. Hlavní je nevzdávat se a dělat to, co člověka baví a mít dostatečně zálib-koníčků, aby nebylo moc času zabývat se nemocí. Jana ví, že kolikrát je těžké přemlouvat se, ale věřte, stojí za to, bojovat a mít tu kamarádku „eresku“ taky rád! Přesvědčila se během 34 roků života s onemocněním roztroušená skleróza, že největší a významná prevence pro tyto pacienty, udržovat své tělo v dobré kondici, specifickým cvičením a hlavně psychickou pohodou!

Jana má velké přání – pro pacientku s RS, členské regionální organizace Roska Brno-město, získat Fyzikální cévní BEMER, to znamená, že účinnost buněk v těle je zvýšena, což přispívá ke zmírnění bolesti a samoléčivé pravomoci těla tímto přístrojem. Vedle POHYBU cvičením je také důležitá KREV a tam je ŽIVOT!

(Příběh Marušky Kašparové (Jany-pseudonym))